

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒

กับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.

กฎหมายปัจจุบัน	ร่างที่เสนอแก้ไข	เหตุผลที่ขอแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ _____ ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้	ร่าง พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. _____ ..... โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่า ด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒” มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้ บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้น แต่ข้อความแสดงไว้เป็นอย่างอื่น “ศาล” หมายความว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ ดำรงตำแหน่งทางการเมือง “คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ “ประธาน ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.” มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิก (๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ (๒) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทาง การเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่ ข้อความแสดงไว้เป็นอย่างอื่น “ศาล” หมายความว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง “คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ “ประธาน ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานกรรมการ ป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“กรรมการ ป.ช.ช.” หมายความว่า ประธานหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	“กรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ <u>“ผู้มีส่วนอิสระ”</u> หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่ในส่วนหาข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจในกรณีที่มีการกล่าวหาว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้ได้มีพฤติการณ์ร้ายผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย	เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๓๖ และ ๒๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา ๔ นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ซึ่งบังคับใช้ให้มีศาลอื่นระดับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่าพิจารณาพิพากษา	มาตรา ๕ นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ซึ่งบังคับใช้ให้มีศาลอื่นระดับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่าพิจารณาพิพากษา	
มาตรา ๕ ในการพิจารณาคดีให้ศาลยึดรายการงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาและอาจได้ส่วนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร ในการปฏิบัติหน้าที่ ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้ศาลอื่น พนักงานสอบสวน หน่วยราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้ ศาลมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มีมอบหมาย	มาตรา ๖ ในการพิจารณาคดีให้ใช้ระบบไต่สวนและเป็นไปโดยรวดเร็วตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ทั้งนี้ ให้ศาลค้นหาความจริงโดยยึดหลักความจริงเป็นสำคัญ ในการปฏิบัติหน้าที่ ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้ศาลอื่น พนักงานสอบสวน หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้	กำหนดหลักการให้ชัดเจนถึงอำนาจหน้าที่ของศาลในการค้นหาความจริงตามระบบไต่สวน และเนื่องจากการคุ้มครองสิทธิของประชาชนปัจจุบันมีกรณีที่ยังการสูงสุดฟ้องคดีตามความเห็นของคณะผู้มีส่วนอิสระ จึงกำหนดให้การวินิจฉัยกล่าว ให้ศาลยึดสำนวนการไต่สวนของผู้มีส่วนอิสระเป็นหลักในการพิจารณาด้วย

เพื่อให้กระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเที่ยงธรรม ให้บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ความร่วมมือในการดำเนินการใด ๆ ตามที่ศาลขอหรือมอบหมาย มาตรา ๖ ศาลมีอำนาจออกหมายอาญาและหมายใด ๆ ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติ มาตรา ๗ ให้ประธานศาลฎีกา รัชการ การตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หมวด ๑ บททั่วไป	ศาลมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มีมอบหมาย เพื่อให้กระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเที่ยงธรรม ให้บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ความร่วมมือในการดำเนินการใด ๆ ตามที่ศาลขอหรือมอบหมาย มาตรา ๗ ศาลมีอำนาจออกหมายอาญาและหมายใด ๆ ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติ มาตรา ๘ ให้ประธานศาลฎีกา รัชการ การตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หมวด ๑ บททั่วไป
มาตรา ๘ ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการพิจารณาของศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาจำนวนตามที่เห็นสมควร เป็นผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญา	มาตรา ๙ ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการพิจารณาของศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาจำนวนตามที่เห็นสมควร เป็นผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

ของผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองในศาลฎีกาเพื่อปฏิบัติงานที่จำเป็นในระหว่างที่ยังไม่มีองค์คณะผู้พิพากษามาตรา ๑๓ สำหรับคดีคดีหนึ่ง	ทางการเมืองในศาลฎีกาเพื่อปฏิบัติงานที่จำเป็นในระหว่างที่ยังไม่มีองค์คณะผู้พิพากษามาตรา ๑๔ สำหรับคดีคดีหนึ่ง	(๑) แก้ไขให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๔ และ ๒๓๕
มาตรา ๙ ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ดังต่อไปนี้ (๑) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาว่านายกรัฐมนตรียุติการ การสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น	มาตรา ๑๐ ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ดังต่อไปนี้ (๑) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาว่านายกรัฐมนตรียุติการ การสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองอื่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระหรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย	(๑) แก้ไขให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๔ และ ๒๓๕
(๒) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาบุคคลตาม (๑) หรือบุคคลอื่นเป็นด้วยการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญาตาม (๑) หรือร่วมกันผู้ให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตาม (๑) เพื่อให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวัติการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่	(๒) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาบุคคลตาม (๑) หรือบุคคลอื่นเป็นด้วยการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญาตาม (๑) รวมทั้งผู้ให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตาม (๑) เพื่อให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวัติการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่	(๒) แก้ไขให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
(๓) คดีซึ่งประธานวุฒิสภาส่งคำร้องให้ศาลพิจารณาพิพากษาพิพากษาข้อกล่าวหาว่ากระทำการ ป.ป.ช. ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง	(๓) คดีซึ่งประธานวุฒิสภาส่งคำร้องให้ศาลพิจารณาพิพากษาข้อกล่าวหาว่ากระทำการ ป.ป.ช. ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งที่ราชการ ๒๓๕ ที่	(๓) แก้ไขให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๖ และ มาตรา ๒๓๗

หน้าทรายการ (๔) คดีที่ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองอื่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติตกเป็นของแผ่นดิน มาตรา ๑๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากรณีมีมูลที่จะดำเนินคดีตามมาตรา ๙ (๑) (๒) หรือ (๔) ให้ประธาน ป.ป.ช. ส่งรายงาน เอกสาร และพยานหลักฐาน พร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสิบสี่วัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ภายในระยะเวลาดังกล่าวอัยการสูงสุดมีความเห็นว่าเรื่องที่ส่งมานั้นยังมีข้อไม่สมบูรณ์ และได้แจ้งข้อไม่สมบูรณ์นั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.	ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยกล่าวหาว่ากรรมการ ป.ป.ช. มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ พิจารณาต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย (๔) คดีที่ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของสมาชิกวุฒิสภา รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองอื่น หรือผู้ซึ่งทรงอำนาจและสมมุติฐานที่ควรแก่การคุ้มครองสิทธิของบุคคลตาม (๑) ตกเป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุร้ายแรงผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ (๕) คดีที่บุคคลตาม (๑) จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน” มาตรา ๑๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากรณีมีมูลที่จะดำเนินคดีตามมาตรา ๙ (๑) (๒) หรือ (๔) ให้ประธาน ป.ป.ช. ส่งรายงาน เอกสาร และพยานหลักฐาน พร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสิบสี่วัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ภายในระยะเวลาดังกล่าวอัยการสูงสุดมีความเห็นว่าเรื่องที่ส่งมานั้นยังมีข้อไม่สมบูรณ์ และได้แจ้งข้อไม่สมบูรณ์นั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.	(๔) แก้ไขให้สอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งตาม (๑) เพิ่ม (๕) เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๕ วรรคเจ็ดและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนดระยะเวลาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กำหนดระยะเวลาฟ้องคดีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑๑ ภายในสิบสี่วันนับแต่วันได้รับแจ้งข้อไม่สมบูรณ์ตามมาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดตั้งคณะกรรมการหนึ่ง โดยมีผู้แทนของแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากันเป็นคณะกรรมการ ให้สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ คณะทำงานมีอำนาจหน้าที่พิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อไป	มาตรา ๑๒ ภายในสิบสี่วันนับแต่วันได้รับแจ้งข้อไม่สมบูรณ์ตามมาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดตั้งคณะกรรมการหนึ่ง โดยมีผู้แทนของแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากันเป็นคณะกรรมการ ให้สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ คณะทำงานมีอำนาจหน้าที่พิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อไป	กำหนดระยะเวลาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
ในกรณีที่คณะกรรมการไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการฟ้องคดีได้ภายในกำหนดเวลาสิบสี่วันนับแต่วันตั้งคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทนได้ แต่ต้องฟ้องภายในสิบสี่วันนับแต่วันครบกำหนด	ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทนตามวรรคก่อน ห้ามมิให้พนักงานอัยการรับแก้ต่างคดีให้แก่จำเลย	กำหนดระยะเวลาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนเพราะเป็นการที่อัยการสูงสุดไม่ฟ้องคดีแล้ว จึงไม่ควรให้พนักงานอัยการรับแก้ต่างคดีให้แก่จำเลย
มาตรา ๑๒ การยื่นฟ้องเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ย่อมกระทำไม่ได้ ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ	มาตรา ๑๓ การยื่นฟ้องเมื่อล่วงพ้นระยะเวลามาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ย่อมกระทำไม่ได้ถ้าฟ้องภายในอายุความ ๑๑ และมาตรา ๑๒ ให้	กำหนดมาตรการตรวจสอบความเคร่งครัดของระยะเวลาฟ้องคดีตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๓ เมื่อมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้ประธานศาลฎีกาเรียกประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้พิพากษาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาเป็นองค์คณะผู้พิพากษาเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบสี่วันนับแต่วันยื่นฟ้องคดี	มาตรา ๑๔ เมื่อมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้ประธานศาลฎีกาเรียกประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยเร็วเพื่อกำหนดจำนวนองค์คณะและเลือกผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคนเป็นองค์คณะผู้พิพากษาเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบสี่วันนับแต่วันยื่นฟ้องคดี และอีกสองคนเป็นองค์คณะผู้พิพากษาสำรอง	แก้ไขจำนวนองค์คณะผู้พิพากษาให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๕ วรรคหนึ่ง และกำหนดระยะเวลาเลือกองค์คณะผู้พิพากษาให้สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานในศาลฎีกา กับกำหนดให้ที่ประชุมใหญ่เลือกองค์คณะผู้พิพากษาสำรองไว้ตั้งแต่เบื้องต้น เพื่อป้องกันมิให้มีการเลื่อนคดีด้วยเหตุขัดข้องของผู้พิพากษา
ผู้พิพากษาคณะใดประสงค์จะขอถอนตัวจากการได้รับเลือกให้แถลงต่อที่ประชุมใหญ่ก่อนการลงคะแนน และให้ที่ประชุมใหญ่ลงมติว่าจะให้มีการถอนตัวหรือไม่ มติของที่ประชุมใหญ่ที่สุด การเลือกองค์คณะผู้พิพากษาแต่ละคดีให้ใช้วิธีการลงคะแนนลับ ให้ผู้พิพากษาที่ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนก่อนเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาสำหรับคดีนั้น แต่ทั้งนี้ จะมีผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาเกินกว่าจำนวนสามคนไม่ได้ ถ้าผู้มีได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มิได้รับเลือกเกินจำนวนดังกล่าว ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก	ในกรณีมีเหตุสมควร ผู้พิพากษาคณะใดประสงค์จะขอถอนตัวจากการได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสำรองได้ โดยให้แถลงต่อที่ประชุมใหญ่ก่อนการลงคะแนนและให้ที่ประชุมใหญ่ลงมติว่าจะให้มีการถอนตัวหรือไม่ มติของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นที่สุดท้าย การเลือกองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสำรองแต่ละคดีให้ใช้วิธีการลงคะแนนลับ ให้ผู้พิพากษาที่ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนสำหรับคดีจะเป็นองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสำรองเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาสำหรับคดีนั้น แต่ทั้งนี้ จะมีผู้พิพากษาคณะอาวุโสในศาลฎีกาเป็นผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนสามคนไม่ได้ ถ้าผู้มีได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มิได้รับเลือกเกินจำนวนดังกล่าว ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก	แก้ไขเหตุในการขอถอนตัว ให้สอดคล้องกับการเพิ่ม (๔) ของมาตรา ๑๕ แก้ไขจำนวนองค์คณะผู้พิพากษาให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๕ วรรคหนึ่ง และตัดข้อจำกัดเรื่องจำนวนผู้พิพากษาอาวุโสในองค์คณะผู้พิพากษาออก เนื่องจากไม่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ผู้พิพากษาที่ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษามีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีจนกว่าจะสิ้นสุดอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และระหว่างพิจารณาพิพากษาคดีนั้น ห้ามมิให้สมัครเข้าเป็นผู้พิพากษาผู้นั้นไปทำงานที่นอกศาลฎีกา การเปลี่ยนแปลงสถานะของผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาไปเป็นผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกา ไม่กระทบกระเทือนถึงการที่ผู้นั้นจะปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์คณะผู้พิพากษาต่อไป และมีให้คำความในวรรคสามมาใช้บังคับ	ผู้พิพากษาที่ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสำรองมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีจนกว่าจะสิ้นสุดอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และระหว่างพิจารณาพิพากษาคดีนั้น ห้ามมิให้สมัครเข้าเป็นผู้พิพากษาผู้นั้นไปทำงานที่นอกศาลฎีกา การเปลี่ยนแปลงสถานะของผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสำรองไปเป็นผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกา ไม่กระทบกระเทือนถึงการที่ผู้นั้นจะปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์คณะผู้พิพากษาหรือองค์คณะผู้พิพากษาสำรองต่อไป และมีให้คำความในวรรคสามมาใช้บังคับ ผู้พิพากษาที่ร่วมประชุมใหญ่ตามวรรคหนึ่ง องค์คณะผู้พิพากษากับองค์คณะผู้พิพากษาสำรองที่เลือกในการประชุมดังกล่าว ตลอดจนบุคคลที่องค์คณะผู้พิพากษามอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม หรือค่าตอบแทน แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด	แก้ไขให้สอดคล้องกับการกำหนดให้องค์คณะผู้พิพากษาสำรอง แก้ไขให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมวรรคสาม เนื่องจากการเลือกองค์คณะผู้พิพากษาและการพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เป็นภารกิจที่เพิ่มขึ้นจากภารกิจปกติของผู้พิพากษาในศาลฎีกา จึงสมควรกำหนดเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนให้มีความเหมาะสมกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น และเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับหน่วยงานอิสระอื่น

มาตรา ๑๔ ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาย่อยม้วนหน้าในคดีเมื่อ (๑) พ้นจากการเป็นข้าราชการตุลาการ (๒) ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ไปดำรงตำแหน่งที่ศาลอื่น (๓) ถอนตัวเนื่องจากการคัดค้านผู้พิพากษา และองค์คณะผู้พิพากษามีคำสั่งยอมรับตามคำคัดค้านในมาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการเลือกผู้พิพากษาแทนที่ตามวิธีการในมาตรา ๑๓	มาตรา ๑๕ ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาย่อยม้วนหน้าในคดีเมื่อ (๑) พ้นจากการเป็นข้าราชการตุลาการ (๒) ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ไปดำรงตำแหน่งที่ศาลอื่น (๓) ถอนตัวเนื่องจากการคัดค้านผู้พิพากษา และองค์คณะผู้พิพากษามีคำสั่งยอมรับตามคำคัดค้านในมาตรา ๑๖๑๗ (๔) เมื่อได้รับอนุญาตจากที่ประชุมใหญ่ตุลาการให้ถอนตัวไว้ได้กรณีมีเหตุสมควร ในกรณีที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการเลือกผู้พิพากษาแทนที่ตามวิธีการในมาตรา ๑๓๑๔	เพิ่ม (๔) เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในทางปฏิบัติ
มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอันมิอาจกล่าวได้ว่า ที่ทำให้ไม่สามารถนั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะได้ และองค์คณะผู้พิพากษาเห็นว่า หากเลื่อนการไต่สวน พยานหลักฐานออกไปจะทำให้ล่าช้าและความเที่ยงธรรม ให้ดำเนินการเลือกผู้พิพากษาแทนที่ตามวิธีการในมาตรา ๑๓ ในกรณีนี้ให้ผู้พิพากษาที่ถูกแทนที่สิ้นสุดอำนาจหน้าที่ในคดี	มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอันมิอาจกล่าวได้ว่า ที่ทำให้ไม่สามารถนั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะได้ และองค์คณะผู้พิพากษาเห็นว่า หากเลื่อนการไต่สวนพยานหลักฐานออกไปจะทำให้ล่าช้าและความเที่ยงธรรม ให้ดำเนินการเลือกผู้พิพากษาแทนที่ตามวิธีการในมาตรา ๑๓๑ ในกรณีนี้ให้ผู้พิพากษาที่ถูกแทนที่สิ้นสุดอำนาจหน้าที่ในคดี ในระหว่างการบริหารภาคใต้ หากมีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอันมิอาจกล่าวได้ว่า ให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็นองค์คณะในการพิจารณาตัดสินไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในวันนั้นได้เป็นการชั่วคราว หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีนั้นอีกต่อไป ห้ององค์คณะผู้พิพากษาสำรองตามลำดับคะแนนที่ได้รับเลือกในมาตรา ๑๔ มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่ในวันนั้นแทน หรือเข้าเป็นองค์คณะผู้พิพากษาแทนองค์คณะผู้พิพากษาที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่	กำหนดหลักเกณฑ์การนั่งพิจารณาและทำคำพิพากษาขององค์คณะผู้พิพากษาสำรอง

มาตรา ๑๖ หากคู่ความฝ่ายใดประสงค์จะคัดค้านผู้พิพากษาคนใดที่ได้รับการเลือกเป็นผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาเนื่องจากมีเหตุอันจะคัดค้านผู้พิพากษาได้ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลก่อนเริ่มการไต่สวนพยานหลักฐาน ในการนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาไต่สวนตามที่เห็นสมควรแล้วมีคำสั่งยอมรับหรือยกคำคัดค้าน คำสั่งนี้เป็นที่สุด และให้นำบัญญัติว่าด้วยการคัดค้านผู้พิพากษาประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม การคัดค้านผู้พิพากษาจะกระทำมิได้ หากได้เริ่มการไต่สวนพยานหลักฐานไปแล้ว เว้นแต่ผู้คัดค้านจะสามารถแสดงต่อศาลได้ว่ามีเหตุสมควรทำใหม่สามารถคัดค้านได้ก่อนนั้น มาตรา ๑๗ ในองค์คณะผู้พิพากษาเลือกผู้พิพากษาคนหนึ่งเป็นจำนวนเก้าคนเป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนมีอำนาจดำเนินการตามมติของผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้พิพากษา	ดังกล่าว แล้วแต่กรณี ในระหว่างการทำคำพิพากษาคัดผิด หากมีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอันมิอาจกล่าวอ้างได้ทำให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็นองค์คณะในการพิจารณาคดีนั้นไม่สามารถทำคำพิพากษาได้อีกต่อไป ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาสำรองตามลำดับคะแนนที่ได้รับการเลือกในมาตรา ๑๔ มีอำนาจตรวจสำนวนและร่วมลงลายมือชื่อทำคำพิพากษาของตนองค์คณะผู้พิพากษาที่เหลือได้” มาตรา ๑๗ หากคู่ความฝ่ายใดประสงค์จะคัดค้านผู้พิพากษาคนใดที่ได้รับการเลือกเป็นผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสำรอง เนื่องจากมีเหตุอันจะคัดค้านผู้พิพากษาได้ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลก่อนเริ่มการไต่สวนพยานหลักฐาน ในการนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาไต่สวนตามที่เห็นสมควรแล้วมีคำสั่งยอมรับหรือยกคำคัดค้าน คำสั่งนี้เป็นที่สุด และให้นำบัญญัติว่าด้วยการคัดค้านผู้พิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม การคัดค้านผู้พิพากษาจะกระทำมิได้ หากได้เริ่มการไต่สวนพยานหลักฐานไปแล้ว เว้นแต่ผู้คัดค้านจะสามารถแสดงต่อศาลได้ว่ามีเหตุสมควรทำใหม่สามารถคัดค้านได้ก่อนนั้น	เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้มีองค์คณะผู้พิพากษาสำรอง เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในทางปฏิบัติ

ในองค์คณะผู้พิพากษาอีกสองคน มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ที่มีได้เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้	คณะสูงสุดสุดเท่ากัน ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนมีอำนาจดำเนินการตามมติขององค์คณะผู้พิพากษาและเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาอีกสองคน มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ที่มีได้เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้
มาตรา ๑๘ ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา มีอำนาจออกข้อกำหนดเกี่ยวกับ การดำเนินคดีเพื่อใช้แก่การปฏิบัติงานของศาลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง ต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	มาตรา ๑๙ ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา มีอำนาจออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีเพื่อใช้แก่ การปฏิบัติงานของศาลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ ใช้บังคับได้
นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ กระบวนพิจารณาในศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนด ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่มีข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับสำหรับ คดีอาญา และบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ แพ่งมาใช้บังคับสำหรับคดีกล่าวหาว่าร้ายวียดปกปิดหรือมี ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติโดยอนุโลม	นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระบวนพิจารณาในศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ใน กรณีที่ไม่มีข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับสำหรับคดีอาญา และบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับสำหรับคดี ศาลทหารหรือคดีพิเศษหรือคดีที่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้
มาตรา ๑๙ ให้ศาลดำเนินการระบวนพิจารณาไต่สวน พยานหลักฐานต่อเนืองติดต่อกันไปทุกวันที่ทำการจนกว่าจะเสร็จ	มาตรา ๒๐ ให้ศาลดำเนินการระบวนพิจารณาไต่สวน พยานหลักฐานต่อเนืองติดต่อกันไปทุกวันที่ทำการจนกว่าจะเสร็จการ

แก้ไขถ้อยคำให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

แก้ไขถ้อยคำในลักษณะเดียวกันกับ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีทุจริตและ

การพิจารณา เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอันมิอาจกล่าวได้ว่า	พิจารณา เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอันมิอาจกล่าวได้ว่า” มาตรา ๒๑ ถ้าอัยการสูงสุด หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานซึ่งอาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะเสียหายหรือยากแก่การนำมาใช้สวนในภายหลัง บุคคลดังกล่าวอาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ผู้คำสั่งได้สวนพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ มาตรา ๒๒ เมื่อศาลประทับฟ้อง ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ได้พ้นจากตำแหน่ง หรือคำพิพากษานั้นมีผลให้ผู้ได้พ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่าจะมีการอุทธรณ์ตามหมวด ๖ หรือไม่ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา หรือวันที่ยุติปฏิบัติหน้าที่ มาตรา ๒๓ ในระหว่างพิจารณาคดีอันอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานคดีทำหน้าที่ช่วยเหลือศาลในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) ตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อใช้ศาลใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาคดี (๒) ดำเนินการและจัดทำรายงานเกี่ยวกับคดีตามที่ศาลมีคำสั่ง (๓) ช่วยเหลือศาลในการบันทึกคำพยาน	ประเพณีนิยมของ พ.ศ. ๒๕๕๙ นำหลักการในข้อกำหนดข้อ ๒๒ มาบัญญัติในกฎหมายซึ่งเป็นหลักการเดียวกันกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีทุจริตและประเพณีนิยมของ พ.ศ. ๒๕๕๙ นำหลักการในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๕ วรรคหก และมาตรา ๒๓๕ วรรคสามมาบัญญัติไว้ นำหลักการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีทุจริตและประเพณีนิยมของมาบัญญัติไว้

มาตรา ๒๐ การทำคำสั่งที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดหรือการพิพากษาคดี ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนทำความเห็นในการวินิจฉัยคดีเป็นหนังสือพร้อมทั้งต้องแถลงด้วยวาจาต่อที่ประชุมก่อนการลงมติ และให้ถือมติตามเสียงข้างมาก ในการนี้ องค์คณะผู้พิพากษาอาจมอบหมายให้ผู้พิพากษาคณะใดคนหนึ่งในองค์คณะผู้พิพากษาเป็นผู้จัดทำคำสั่งหรือคำพิพากษได้ตามเดินนั่นก็ได้	(๔) ปฏิบัติหน้าที่ก่อนตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในการทำหน้าที่ช่วยเหลือนั้น ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้เจ้าพนักงานคดีเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้มีอำนาจมีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ข้อมูลหรือให้จัดส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามอำนาจหน้าที่ หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานคดีให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา มาตรา ๒๔ ระยะเวลาที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กฎหมายอื่นที่บัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้นำมาใช้บังคับ ข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา หรือตามที่ศาลกำหนด เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความมีคำขอ ศาลอาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม มาตรา ๒๕ การทำคำสั่งที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดหรือการพิพากษาคดี ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนทำความเห็นในการวินิจฉัยคดีเป็นหนังสือพร้อมทั้งต้องแถลงด้วยวาจาต่อที่ประชุมก่อนการลงมติ และให้ถือมติตามเสียงข้างมาก ในการนี้ องค์คณะผู้พิพากษาอาจมอบหมายให้ผู้พิพากษาคณะใดคนหนึ่งในองค์คณะผู้พิพากษาเป็นผู้จัดทำคำสั่งหรือคำพิพากษได้ตามเดินนั่นก็ได้
นำหลักการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบมาบัญญัติไว้	

คำสั่งที่เป็นการวินิจฉัยขาดคดีหรือคำพิพากษาของศาลให้เปิดเผยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนความเห็นในการวินิจฉัยคดีของผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนให้เปิดเผยตามวิธีการที่ประธานศาลฎีกากำหนด มาตรา ๒๑ ความเห็นในการวินิจฉัยคดีอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ชื่อคู่ความทุกฝ่าย (๒) เรื่องที่ถูกล่าวพา (๓) ข้อกล่าวหาและคำให้การ (๔) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา (๕) เหตุผลในการวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย (๖) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง (๗) คำวินิจฉัยคดี รวมทั้งการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี มาตรา ๒๒ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องจับกุมหรือคุมขังผู้ถูกล่าวพาหรือจำเลยเนื่องจากมีหลักฐานตามสมควรว่าผู้นั้นน่าจะกระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้นั้นจะหลบหนีหรือจะไปยังหญิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรืออัยการสูงสุดอาจร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับหรือหมายขังผู้นั้นได้	คำสั่งที่เป็นการวินิจฉัยขาดคดีหรือคำพิพากษาของศาลให้เปิดเผยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนความเห็นในการวินิจฉัยคดีของผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนให้เปิดเผยตามวิธีการที่ประธานศาลฎีกากำหนด มาตรา ๒๖ ความเห็นในการวินิจฉัยคดีอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ชื่อคู่ความทุกฝ่าย (๒) เรื่องที่ถูกล่าวพา (๓) ข้อกล่าวหาและคำให้การ (๔) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา (๕) เหตุผลในการวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย (๖) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง (๗) คำวินิจฉัยคดี รวมทั้งการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี มาตรา ๒๗ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องจับกุมหรือคุมขังผู้ถูกล่าวพาหรือจำเลยเนื่องจากมีหลักฐานตามสมควรว่าผู้นั้นน่าจะกระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้นั้นจะหลบหนีหรือจะไปยังหญิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวนหรืออัยการสูงสุดอาจร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับหรือหมายขังผู้นั้นได้	แก้ไขถ้อยคำจาก “คณะกรรมการไต่สวน” เป็น “คณะผู้ไต่สวนอิสระ” เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว ไม่ว่าจะมีการคุมขังจำเลยมาก่อนหรือไม่ ให้องค์คณะผู้พิพากษาพิจารณาถึงเหตุอันควรคุมขังจำเลยและมีคำสั่งตามความเห็นสมควรหรือปล่อยชั่วคราวจำเลยนั้นได้ หมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา มาตรา ๒๓ ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้แก่ (๑) อัยการสูงสุด (๒) คณะกรรมการ ป.ช. ในกรณีปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๒๔ ในกรณีฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาล ให้ศาลรับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นไว้ด้วย มาตรา ๒๕ การฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องได้ส่วนมูลฟ้อง	ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว ไม่ว่าจะมีการคุมขังจำเลยมาก่อนหรือไม่ ให้องค์คณะผู้พิพากษาพิจารณาถึงเหตุอันควรคุมขังจำเลยและมีคำสั่งตามความเห็นสมควรหรือปล่อยชั่วคราวจำเลยนั้นได้ หมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา มาตรา ๒๔ ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้แก่ (๑) อัยการสูงสุด (๒) คณะกรรมการ ป.ช. ในกรณีปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๒๕ ในกรณีฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาล ให้ศาลรับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นไว้ด้วย มาตรา ๓๐ การฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องได้ส่วนมูลฟ้อง ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือมีข้อความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีข้อความที่เป็นประการกล่าวหาเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้
	เพิ่มวรรคสองขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดข้อ ๘ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีพิพจริตและประพฤติมิชอบ

ในวันยื่นฟ้องให้โจทก์ส่งสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อศาลเพื่อใช้เป็นหลักในการพิจารณาและรวมไว้ในสำนวน และศาลอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร	อำนาจชุดต่อพบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่ากระทำความผิด พร้อมทั้งชี้ข้อพยานหลักฐานให้ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ ในวันยื่นฟ้องให้จำเลยมาหรือคุมตัวมาศาล และให้โจทก์ส่งสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะผู้ไต่สวนอิสระแล้วแต่กรณี พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ต่อศาลเพื่อใช้เป็นหลักในการพิจารณาและรวมไว้ในสำนวน ทั้งนี้ ศาลอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร <u>กรณีศาลเห็นว่าฟ้องไม่ถูกต้อง ให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง</u>	แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองเดิมให้เป็นวรรคสามและกำหนดให้จำเลยมาหรือถูกคุมตัวมาศาลในวันฟ้องด้วย เพื่อแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติ ให้โจทก์ส่งสำนวนการไต่สวนของคณะผู้ไต่สวนอิสระต่อศาล และกำหนดให้โจทก์ต้องส่งสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ของคำฟ้องและสำนวนการไต่สวนต่อศาลด้วย อันเป็นบทบัญญัติลักษณะเดียวกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพิ่มวรรคสี่ขึ้นใหม่ให้ศาลมีอำนาจในการแก้ไขฟ้องที่ผิดสมบูรณ์ได้ เพื่อให้คดีมีประเด็นการไต่สวนเฉพาะในเนื้อหาหลักของคดี อันเป็นบทบัญญัติลักษณะเดียวกันกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพิ่มเติมหลักการห้ามถอนฟ้องในคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไว้แต่

มาตรา ๒๖ การพิจารณาและเสนอส่วนพยานหลักฐานให้กระทำได้โดยเปิดเผยเว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะสำคัญให้ศาลมีคำสั่งให้พิจารณาลับได้ เมื่อศาลเห็นเป็นการสมควร เพื่อให้การพิจารณาลับไปโดยไม่ชักช้า ศาลมีอำนาจเสนอส่วนพยานหลักฐานลับหลังจำเลยได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) จำเลยไม่อาจมาฟังการไต่สวนพยานหลักฐานได้เนื่องจากความเจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจกล่าวอ้างได้ เมื่อจำเลยมีพยานและจำเลยได้รับอนุญาตจากศาลที่จะไม่มาฟังการพิจารณาและสืบพยาน (๒) จำเลยเป็นนิติบุคคลและศาลได้ออกหมายจับผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นแล้ว แต่ยังไม่จับตัวมาได้ (๓) จำเลยอยู่ในอำนาจศาลแล้วแต่ได้หลบหนีไปและศาลได้ออกหมายจับแล้วแต่ยังไม่จับตัวมาได้ (๔) ในระหว่างพิจารณาหรือไต่สวน ศาลมีคำสั่งให้จำเลยออกจากห้องพิจารณาเพราะเหตุขัดขวางการพิจารณา หรือจำเลยออกไปจากห้องพิจารณาโดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาล	มาตรา ๓๒ การพิจารณาและเสนอส่วนพยานหลักฐานให้กระทำได้โดยเปิดเผยเว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะสำคัญให้ศาลมีคำสั่งให้พิจารณาลับได้ เมื่อศาลเห็นเป็นการสมควร เพื่อให้การพิจารณาลับไปโดยไม่ชักช้า ศาลมีอำนาจไต่สวนพยานหลักฐานลับหลังจำเลยได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) จำเลยไม่อาจมาฟังการไต่สวนพยานหลักฐานได้เนื่องจากความเจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจกล่าวอ้างได้ เมื่อจำเลยมีพยานและจำเลยได้รับอนุญาตจากศาลที่จะไม่มาฟังการพิจารณาและสืบพยาน (๒) จำเลยเป็นนิติบุคคลและศาลได้ออกหมายจับผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นแล้ว แต่ยังไม่จับตัวมาได้ (๓) จำเลยอยู่ในอำนาจศาลแล้วแต่ได้หลบหนีไปและศาลได้ออกหมายจับแล้วแต่ยังไม่จับตัวมาได้ (๔) ในระหว่างพิจารณาหรือไต่สวน ศาลมีคำสั่งให้จำเลยออกจากห้องพิจารณาเพราะเหตุขัดขวางการพิจารณา หรือจำเลยออกไปจากห้องพิจารณาโดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาล มาตรา ๓๓ ในการดำเนินการไต่สวนพยานหลักฐานลับหลังจำเลยเป็น	กรณีที่หากไม่อนุญาตให้ถอนฟ้องจะกระทบกระเทือนความยุติธรรม นำหลักการไต่สวนพยานหลักฐานลับหลังจำเลยตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรมและประเพณีปฏิบัติไว้เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน ซึ่งเป็นกรขยายความหลักการเดิมในข้อกำหนด ข้อ ๑๐ เป็นบทบัญญัติลักษณะเดียวกันกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า

มาตรา ๒๗ เมื่อได้มีคำสั่งประทับฟ้องแล้วให้ศาลส่งสำเนาฟ้องแก่จำเลย และนัดคู่ความมาศาลในวันพิจารณาคดีครั้งแรก นับแต่วันที่ได้รับสำเนาฟ้องให้จำเลยมีสิทธิขอตรวจและขอคัดสำเนาเอกสารในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป.ป.ช.	ระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาคดีของศาล มิให้นำระยะเวลาที่ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ ในการมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ มาตรา ๓๔ ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยที่หลบหนีไปในระหว่างได้รับการปล่อยชั่วคราวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าเป็นการหลบหนีไปในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ไม่ว่าจะมีความสั่งจำหน่ายคดีหรือไม่ก็ตาม ศาลอาจมีคำสั่งให้ผู้หนีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลยรายงานผลภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร ความผิดตามวรรคหนึ่งไม่ระงับไปเพราะเหตุคดีของผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยนั้นมีการสั่งไม่ฟ้อง ยกฟ้อง จำหน่ายคดี หรือถอนฟ้อง มาตรา ๓๕ เมื่อได้มีคำสั่งประทับฟ้องแล้วให้ศาลส่งสำเนาฟ้องแก่จำเลย และนัดคู่ความมาศาลในวันพิจารณาคดีครั้งแรก นับแต่วันที่ได้รับสำเนาฟ้องให้จำเลยมีสิทธิขอตรวจและขอคัดสำเนาเอกสารในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป.ป.ช.	ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีทุจริต และประเพณีมิชอบ เป็นบทบัญญัติลักษณะเดียวกันกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีทุจริตและประเพณีมิชอบ

ในวันพิจารณาคดีครั้งแรก เมื่อจำเลยมาอยู่ต่อหน้าศาล และศาลเชื่อว่าป็นจำเลยจริงให้อ่านและอธิบายฟ้องให้ฟัง และถามว่าได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ จะให้การต่อสู้อย่างไรบ้าง คำให้การของจำเลยหรือไม่ว่า ถ้าจำเลยไม่ให้การก็ให้บันทึกไว้ คำให้การของจำเลยให้บันทึกไว้ ถ้าจำเลยไม่ให้การก็ให้บันทึกไว้ และถ้าจำเลยให้การปฏิเสธหรือไม่ให้การ ก็ให้ศาลกำหนดวันตรวจพยานหลักฐานโดยให้โจทก์และจำเลยทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน	ในวันพิจารณาคดีครั้งแรก เมื่อจำเลยมาอยู่ต่อหน้าศาลและศาลเชื่อว่าป็นจำเลยจริงให้อ่านและอธิบายฟ้องให้ฟัง และถามว่าได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ จะให้การต่อสู้อย่างไรบ้าง คำให้การของจำเลยให้บันทึกไว้ ถ้าจำเลยไม่ให้การก็ให้บันทึกไว้ และถ้าจำเลยให้การปฏิเสธหรือไม่ให้การ ก็ให้ศาลกำหนดวันตรวจพยานหลักฐานโดยให้โจทก์และจำเลยทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน กรณีที่จำเลยทราบนับพิจารณาครั้งแรกโดยชอบแล้วไม่มาศาล ให้ศาลดำเนินกระบวนการต่อไปโดยถือว่าจำเลยให้การปฏิเสธ ในคดีที่จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง แม้ข้อหาที่จำเลยรับสารภาพนั้นกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกน้อยกว่าห้าปี หรือโทษสถานที่ไม่เกินห้าปีนั้น ศาลอาจเรียกพยานหลักฐานได้ส่วนต่อไปเพื่อทราบถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดจนกว่าจะพอใจว่าจำเลยกระทำความผิดจริงก็ได้	แก้ไขถ้อยคำให้ชัดเจนโดยแยกกรณีที จำเลยให้การรับสารภาพและปฏิเสธออกจากกัน เป็นบทบัญญัติลักษณะเดียวกันกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีทุจริตและประพฤตินิยมชอบ เพิ่มวรรคสี่เพื่อแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะถือว่าจำเลยสละสิทธิที่จะให้มีการพิจารณาคดีต่อหน้าตนเองแล้ว เพิ่มวรรคห้ากำหนดหลักการให้ชัดเจนว่า แม้จำเลยจะให้การรับสารภาพ ศาลอาจเรียกพยานหลักฐานมาได้ส่วนต่อไปได้เป็นบทบัญญัติลักษณะเดียวกันกับข้อกำหนดข้อ ๙ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีทุจริตและประพฤตินิยมชอบ
มาตรา ๒๘ ให้โจทก์จำเลยยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาลพร้อมสำเนาในจำนวนที่เพียงพอก่อนวันพิจารณาคดีตรวจพยานหลักฐานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน การยื่นบัญชีระบุพยานเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากองค์คณะผู้พิพากษา เมื่อสามารถแสดงเหตุผลสมควรว่าไม่สมารถทราบถึงพยานหลักฐานนั้น หรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความ	มาตรา ๓๖ ให้โจทก์จำเลยยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาลพร้อมสำเนาในจำนวนที่เพียงพอก่อนวันพิจารณาคดีตรวจพยานหลักฐานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน การยื่นบัญชีระบุพยานเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากองค์คณะผู้พิพากษา เมื่อสามารถแสดงเหตุผลสมควรว่าไม่สมารถทราบถึงพยานหลักฐานนั้น หรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม หรือเพื่อให้โอกาสแก่	

ยุติธรรม หรือเพื่อให้โอกาสแก่เจ้าเลยในการต่อสู้คดี มาตรา ๒๔ ในวันตรวจพยานหลักฐาน ให้โจทก์เจ้าเลยส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุต่อศาลเพื่อให้อีกฝ่ายตรวจสอบ เว้นแต่ต้องคดีพิพาทจากจะสมัครสั่งเป็นอย่างอื่น เนื่องจากสภาพและความจำเป็นแห่งพยานหลักฐานนั้น หลังจกนั้นให้โจทก์เจ้าเลยแถลงแนวทางการเสนอพยานหลักฐานต่อองค์คณะผู้พิพากษา ในการที่มีได้มีการโต้แย้งพยานหลักฐานใด องค์คณะผู้พิพากษาจะสมัครสั่งให้รับฟังพยานหลักฐานนั้นโดยไม่ต้องมีส่วนก็ได้ แต่หากมีการโต้แย้งพยานหลักฐานใดหรือเมื่อศาลเห็นเองให้องค์คณะผู้พิพากษาดำเนินการในส่วนพยานหลักฐานนั้นต่อไป มาตรา ๓๐ ในการที่มีต้องมีการโต้สวน ให้องค์คณะผู้พิพากษากำหนดวันเริ่มโต้สวนโดยให้โจทก์เจ้าเลยทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน มาตรา ๓๑ ในการโต้สวน ให้องค์คณะผู้พิพากษาสอบถามบุคคลเอง โดยการแจ้งให้พยานทราบประเด็นและข้อเท็จจริงซึ่งจะทำการโต้สวน แล้วให้พยานเบิกความในข้อนั้นโดยวิธีแถลงด้วยตนเองหรือตอบคำถามศาล แล้วจึงให้โจทก์เจ้าเลยถามเพิ่มเติมต่อไป	เจ้าเลยในการต่อสู้คดี มาตรา ๓๗ ในวันตรวจพยานหลักฐาน ให้โจทก์เจ้าเลยส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุต่อศาลเพื่อให้อีกฝ่ายตรวจสอบ เว้นแต่องค์คณะผู้พิพากษาจะสมัครสั่งเป็นอย่างอื่น เนื่องจากสภาพและความจำเป็นแห่งพยานหลักฐานนั้น หลังจกนั้นให้โจทก์เจ้าเลยแถลงแนวทางการเสนอพยานหลักฐานต่อองค์คณะผู้พิพากษา ในการที่มีได้มีการโต้แย้งพยานหลักฐานใด องค์คณะผู้พิพากษาจะสมัครสั่งให้รับฟังพยานหลักฐานนั้นโดยไม่ต้องมีส่วนก็ได้ แต่หากมีการโต้แย้งพยานหลักฐานใดหรือเมื่อศาลเห็นเองให้องค์คณะผู้พิพากษาดำเนินการในส่วนพยานหลักฐานนั้นต่อไป มาตรา ๓๘ ในการที่มีต้องมีการโต้สวน ให้องค์คณะผู้พิพากษากำหนดวันเริ่มโต้สวนโดยให้โจทก์เจ้าเลยทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน	แก้ไขเพิ่มเติมคำให้การรับถ่มบรม โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อกล่าวหาคดี ๑๘ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา ทุจริตและประพฤติมิชอบ

มาตรา ๓๘ ในการโต้สวนพยานบุคคล ไม่ว่าจะเป็นพยานที่ คู่ความฝ่ายใดอ้างหรือที่ศาลเรียกมาเอง ให้องค์คณะผู้พิพากษา สอบถามพยานบุคคลเอง โดยการแจ้งให้พยานทราบประเด็นและข้อเท็จจริงซึ่งจะทำการโต้สวน แล้วให้พยานเบิกความในข้อนั้นโดยวิธี แถลงด้วยตนเองหรือตอบคำถามศาล ~~แต่ผู้ซึ่งให้พยานจะแถลง~~ ~~เพิ่มเติมข้อ ๒๒ ศาลอาจถามพยานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ~~

มาตรา ๓๒ เมื่อการได้ส่วนพยานหลักฐานเสร็จสิ้น โจทก์ และจำเลยมีสิทธิแถลงปิดคดีของตนภายในเวลาที่ศาลกำหนด	กับคดีแม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นอ้างก็ตาม แล้วจึงอนุญาตให้ คู่ความพยานเพิ่มเติม การถามพยานตามวรรคหนึ่ง จะใช้คำถามนำก็ได้ หลังจากคู่ความพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ คู่ความฝ่ายใดถามพยานอีก เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล” มาตรา ๔๐ บุคคลตั้งข้อไปมีสิทธิได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะ เดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นตามระเบียบที่คณะ กรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการศาลยุติธรรมกำหนด (๑) พยานบุคคลที่ศาลเรียกมาเองตามมาตรา ๓๙ (๒) บุคคลซึ่งมาให้ถ้อยคำและบุคคลหรือคณะบุคคลที่ได้รับ แต่งตั้งตามมาตรา ๖ วรรคสองและวรรคสาม (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอใหม่ให้ความเห็น ตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๑ ศาลอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ต้องให้คู่ความ ทุกฝ่ายทราบและให้โอกาสคู่ความตามสมควร ในอันที่จะขอให้เรียก ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญฝ่ายตนมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติม ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว มาตรา ๔๒ เมื่อการได้ส่วนพยานหลักฐานเสร็จสิ้น โจทก์และ จำเลยมีสิทธิแถลงปิดคดีของตนภายในเวลาที่ศาลกำหนด แล้วให้
	เพิ่มเติมหลักการเพื่อให้เป็นลักษณะ เดียวกันกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดี ทุจริตและประพฤติมิชอบ
	เพิ่มเติมหลักการเพื่อให้เป็นลักษณะ เดียวกันกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดี ทุจริตและประพฤติมิชอบ
	กำหนดให้ศาลอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง ลับหลังจำเลยที่ทราบนัดโดยชอบแล้วไม่มา

แล้วให้องค์คณะผู้พิพากษาผู้มีคำพิพากษา และให้ท่านคำพิพากษาในศาลโดยเปิดเผยภายในเจ็ดวันนับแต่วันเสร็จการพิจารณา ถ้ามีเหตุสมควรจะเลื่อนการอ่านไปก่อนก็ได้แต่ต้องไม่เกินสิบสี่วันและต้องบันทึกเหตุผลไว้ เว้นแต่ไม่อาจได้ตัวจำเลยมาศาลในวันอ่านคำพิพากษา

	ความผิด (๑) ททรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมิไว้เพื่อใช้ในการกระทำ (๒) ททรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิดหรือจากการเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่นกระทำความผิด (๓) ททรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย ง่าย โอน ด้วยประการใด ๆ ซึ่งททรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๒) (๔) ดอกผลหรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากททรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ในการที่ศาลจะมีคำสั่งริบททรัพย์สินตาม (๑) ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งการกระทำความผิดรวมทั้งโอกาสที่จะนำททรัพย์สินนั้นไปใช้ในการกระทำความผิดอีก ในกรณีที่ศาลเห็นว่าวิธีการอื่นที่จะทำให้บุคคลไม่สามารถใช้ททรัพย์สินตาม (๑) ในการกระทำความผิดได้อีกต่อไป ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการตามวิธีดังกล่าวแทนการริบททรัพย์สิน หากการดำเนินการตามวรรคสามไม่เป็นผล ศาลจะมีคำสั่งริบททรัพย์สินนั้นในภายหลังก็ได้ มาตรา ๔๕ การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าโจทก์จะมีคำขอหรือไม่ก็ตาม บรรดาททรัพย์สินดังต่อไปนี้ให้ริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นททรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำ ความผิด (๑) ททรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่	เพิ่มเติมหลักการเพื่อให้เป็นลักษณะเดียวกันกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

	บุคคลได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือระงับการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ (๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากจำนวนเงินที่ได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาจากการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดในลักษณะเดียวกันตามกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือตามกฎหมายอื่น (๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากจำนวนเงินที่ได้ที่ได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ เพื่อจูงใจบุคคลให้กระทำความผิด หรือเป็นรางวัลในการที่บุคคลได้กระทำความผิด (๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากจำนวนเงินที่ได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓) (๕) ดอกผลหรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๕๖ ในการพิพากษาคดีหรือภายหลังจากนั้น ถ้าความปรากฏแก่ศาลเองหรือความปรากฏตามคำขอของโจทก์ว่า สิ่งใดศาลจะสั่งรับหรือคืนสิ่งรับ โดยสภาพไม่สามารถส่งมอบได้สูญหาย หรือไม่สามารถติดตามเอาคืนได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือได้มีการนำสิ่งนั้นไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น หรือได้มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้น หรือการติดตามเอาคืนจะกระทำไม่ได้โดยยากเกินสมควร หรือมีเหตุสมควร	เพิ่มเติมหลักการเพื่อให้เป็นลักษณะเดียวกันกับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประมวล ๓๓ ในการพิจารณาพิพากษาคดีร้องขอให้ ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุร้ายรายผิดปกติหรือมี ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ เว้นแต่	ประการอื่น ศาลอาจกำหนดมูลค่าของสิ่งนั้นโดยค่านึงถึงราคา ท้องตลาดในวันศาลคดีพิพากษาหรือคำสั่ง และสั่งให้ผู้มีหน้าที่ต้อง ส่งสิ่งที่ศาลสั่งรับชำระเป็นเงินแทนตามมูลค่าดังกล่าวภายในเวลาที่ ศาลกำหนด การกำหนดมูลค่าตามวรรคหนึ่งในกรณีที่มีการนำไปรวมเข้า กับทรัพย์สินอื่นหรือในกรณีมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้มาแทนค่ากว่า ราคาท้องตลาดของสิ่งที่ศาลสั่งรับในวันที่มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่ง นั้น ให้ศาลกำหนดโดยค่านึงถึงสัดส่วนของทรัพย์สินที่มีการรวมเข้า ด้วยกันนั้น หรือมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้มาแทนสิ่งนั้น แล้วแต่กรณี ในการสั่งให้ผู้บุคคลชำระเงินตามวรรคหนึ่ง ศาลจะ กำหนดให้ผู้ชำระเงินทั้งหมดในคราวเดียวหรือจะให้ผู้ชำระก็ได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่กรณี และถ้าผู้ชำระ หรือชำระไม่ครบถ้วนตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ต้องเสียดอกเบี้ยในระหว่างเวลาที่ตนตามอัตราที่กฎหมายกำหนด และ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของบุคคลนั้นได้ไม่เกิน จำนวนเงินที่ยังค้างชำระ หมวด ๓ การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน มาตรา ๓๗ ในการพิจารณาพิพากษาคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตก เป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุร้ายรายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ผิดปกติ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ เว้นแต่มาตรา ๓๔๒๙ มาตรา

มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	๓๗๓๕ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้าและมาตรา ๓๒๕๒ มาตรา ๔๔ และ ๔๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	๔๔ และ ๔๕
มาตรา ๓๔ เมื่อได้รับคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ศาลประกาศคำสั่งกล่าวในที่เปิดเผยตามวิธีการในข้อกำหนดตามมาตรา ๑๘ บุคคลภายนอกอาจร้องคัดค้านเข้ามาในคดีได้ แต่ต้องกระทำก่อนศาลมีคำพิพากษา	มาตรา ๔๔ คำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน นอกจากจะต้องบรรยายละเอียดเกี่ยวกับชื่อกล่าวหาและพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติแล้ว จะต้องบรรยายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินและสถานที่ตั้งของทรัพย์สินที่ขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน ชื่อ และที่อยู่ของผู้ครอบครองหรือมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในขณะยื่นคำร้องด้วย”	เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับข้อกำหนดข้อ ๒๓ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีทุจริต และประมวลวิธีพิจารณา
มาตรา ๓๕ ผู้ใดกล่าวอ้างแต่แย้งว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการรั่วไหลผิดปกติ มิได้เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้มีนมิภากรรมการพิสูจน์ต่อศาล ถ้าผู้มีการกระการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการรั่วไหลผิดปกติ หรือมิได้เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน	มาตรา ๔๕ ผู้ใดกล่าวอ้างแต่แย้งว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการรั่วไหลผิดปกติ มิได้เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้มีนมิภากรรมการพิสูจน์ต่อศาล ถ้าผู้มีการกระการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการรั่วไหลผิดปกติ หรือมิได้เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน	.

ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นคนวิกลจริตไม่อยู่ในภาวะทำการพิสูจน์ต่อศาลได้ หรือผู้ที่กล่าวอ้างโต้แย้งเป็นทนายทหรือผู้จัดการผู้จัดการมรดก ให้ศาลคำนึงถึงความสามารถในการพิสูจน์ของบุคคลดังกล่าวและพิจารณาพิพากษาตามที่เป็นเป็นการยุติธรรม	ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นคนวิกลจริตไม่อยู่ในภาวะทำการพิสูจน์ต่อศาลได้ หรือผู้ที่กล่าวอ้างโต้แย้งเป็นทนายทหรือผู้จัดการมรดก ให้ศาลคำนึงถึงความสามารถในการพิสูจน์ของบุคคลดังกล่าวและพิจารณาพิพากษาตามที่เป็นเป็นการยุติธรรม
หมวด ๔ การดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาส่งคำร้องขอให้ดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๓๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ดำเนินการเลือกองค์คณะผู้พิพากษามตรา ๑๓๓	หมวด ๔ การดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาส่งคำร้องขอให้ดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๓๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อได้รับแจ้งจากประธานรัฐสภาว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้มีพฤติการณ์ร้ายผิดปกติ พฤติต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้ดำเนินการเลือกองค์คณะผู้พิพากษามตรา ๓๓๑๔
มาตรา ๓๗ ให้องค์คณะผู้พิพากษาแต่งตั้งบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เป็นคณะกรรมการไต่สวน ทำหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินคดีตามคำร้องขอคณะกรรมการไต่สวน ให้คณะกรรมการของคณะกรรมการไต่สวน ให้คณะกรรมการไต่สวนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยอนุโลม	มาตรา ๕๒ ให้องค์คณะผู้พิพากษาคัดเลือกบุคคลผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง และมีคุณสมบัติสุจริตเป็นที่ประจักษ์ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เป็นคณะกรรมการไต่สวนอิสระ ทำหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจกับการดำเนินคดีตามคำร้องขอ แล้วเสนอรายชื่อไปยังประธานศาลฎีกาเพื่อแต่งตั้งให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้งคณะผู้ไต่สวนอิสระตามรายชื่อที่ได้รับจากองค์คณะผู้พิพากษา
แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนมการดำเนินการดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	
แก้ไขถ้อยคำจาก “คณะกรรมการไต่สวน” เป็น “ผู้ไต่สวนอิสระ” และกำหนดกระบวนมการแต่งตั้งและคุณสมบัติของผู้ไต่สวนอิสระ	

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการได้ส่วนให้แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการระดับต่ำกว่าชั้น ๖ อย่างน้อยหนึ่งคน และข้าราชการอัยการระดับไม่ต่ำกว่าชั้น ๖ อย่างน้อยหนึ่งคน และที่เหลือให้พิจารณาดังตามความเหมาะสมแก่คดีจากบุคคลผู้มีสัญชาติไทยที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีในวันแต่งตั้งและต้องมียศสมบัติน้อยกว่าสิบปี (๑) รัฐบาลหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ หรือเทียบเท่า (๒) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนกฎหมายในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสิบปี (๓) เป็นผู้มีความรู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงิน การบัญชี หรือวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในคดี โดยเฉพาะปฏิบัติงานด้านดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี	ผู้มีส่วนอิสระต้องไม่เป็นข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือเป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง หรือตำแหน่งอื่นใดของพรรคการเมืองในระยะสิบปีก่อนวันได้รับการแต่งตั้ง ในการดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการผู้มีส่วนอิสระ ให้คณะกรรมการตุลาการผู้มีส่วนอิสระมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ช. ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยอนุโลม มาตรา ๕๓ คณะกรรมการตุลาการผู้มีส่วนอิสระให้แต่งตั้งจาก ข้าราชการตุลาการระดับชั้นที่ ๖ ข้าราชการชั้น ๖ อัยการชั้น ๖ อัยการชั้น ๖ ข้าราชการอัยการระดับชั้นที่ ๖ ที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าอัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษหรืออัยการอาวุโสที่เคยดำรงตำแหน่งต่ำกว่าอัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษอย่างน้อยหนึ่งคน และที่เหลือให้พิจารณาแต่งตั้งตามความเหมาะสมแก่คดีจากบุคคลผู้มีสัญชาติไทยที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีในวันแต่งตั้งและต้องมียศสมบัติน้อยกว่าสิบปี (๑) รัฐบาลหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ หรือเทียบเท่า ประเภทบริหารระดับสูงหรือตำแหน่งบริหารในหน่วยงานราชการที่เทียบเท่าประเภทบริหารระดับสูงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (๒) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนกฎหมายในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสิบปี	กำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้มีส่วนอิสระ โดยเทียบเคียงกับลักษณะต้องห้ามขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประวัติวรรคสองของมาตรา ๓๗ เดิมเป็นวรรคสามและแก้ไขโดยคำจาก “คณะกรรมการได้ส่วน” เป็น “ผู้มีส่วนอิสระ” กำหนดคุณสมบัติของผู้มีส่วนอิสระ โดยเทียบเคียงกับคุณสมบัติของคณะกรรมการได้ส่วนเดิม เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ใกล้เคียงกัน แต่ตัดในส่วนข้าราชการตุลาการออกและปรับปรุงถ้อยคำให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๙ กรรมการไต่สวนต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี (๒) เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย (๕) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (๖) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี (๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (๘) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ	(๓) เป็นผู้มีความรู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงิน การบัญชี หรือวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในคดี โดยเคยปฏิบัติงานดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี มาตรา ๕๔ กรรมการไต่สวนอิสระต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี (๒) เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย (๕) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (๖) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี (๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (๘) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

แก้ไขถ้อยคำจาก “กรรมการไต่สวน” เป็น “ผู้ไต่สวนอิสระ”

มาตรา ๔๐ กรรมการได้ส่วนจะได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา	มาตรา ๔๕ <u>กรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง</u>จะได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา	แก้ไขโดยคำจาก “กรรมการได้ส่วน” เป็น “ผู้ได้รับอิสระ”
มาตรา ๔๑ คณะกรรมการได้ส่วนมีอำนาจสั่งให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เพื่อประกอบการได้ส่วนตามรายการ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการได้ส่วนกำหนด ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวัน	มาตรา ๔๖ <u>คณะกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง</u>มีอำนาจสั่งให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เพื่อประกอบการได้ส่วนตามรายการ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งผู้ได้รับอิสระกำหนด ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวัน	แก้ไขโดยคำจาก “คณะกรรมการได้ส่วน” เป็น “คณะผู้ได้รับอิสระ”
มาตรา ๔๒ คณะกรรมการได้ส่วนต้องทำการได้ส่วนและทำความเข้าใจให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับแต่งตั้ง แต่ต้องคุ้มครองพยานจากอาชญากรรมระยะเวลาให้เท่าที่จำเป็น ในการนี้ที่คณะกรรมการได้ส่วนมีมติว่าข้อกล่าวหาอันเป็นคดีอาญาต่อกรรมการ ป.ป.ช. นั้นมีมูลหรือมีมติว่ากรณีมีมูลน่าเชื่อว่าการรวมการ ป.ป.ช. รำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการได้ส่วนส่งรายงานพร้อมทั้งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล	มาตรา ๔๗ <u>คณะกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง</u>ได้รับอิสระต้องทำการได้ส่วนและทำความเข้าใจให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับแต่งตั้ง แต่ต้องคุ้มครองพยานจากอาชญากรรมระยะเวลาให้เท่าที่จำเป็น ในการนี้ที่คณะกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งผู้ได้รับอิสระมีมติว่าข้อกล่าวหาต่อกรรมการ ป.ป.ช. นั้นมีมูลหรือมีมติว่ากรณีมีมูลน่าเชื่อว่าการรวมการ ป.ป.ช. รำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งผู้ได้รับอิสระส่งสำนวนการได้ส่วนไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล	แก้ไขโดยคำจาก “คณะกรรมการได้ส่วน” เป็น “คณะผู้ได้รับอิสระ”
ให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีตามความเห็นของคณะกรรมการได้ส่วนภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง	ให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีอาญาตามความเห็นของคณะกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งผู้ได้รับอิสระภายในสามหมื่นวันนับแต่	แก้ไขให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๑๑

การยื่นฟ้องเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามวรรคสาม ย่อมกระทำได้ ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ และหมวด ๓ มาใช้บังคับในการดำเนินคดีตามหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม มาตรา ๔๓ ในกรณีที่คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้คณะกรรมการไต่สวนส่งรายงานพร้อมทั้งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ไปยังองค์คณะผู้พิพากษาเพื่อดำเนินการต่อไป หากองค์คณะผู้พิพากษาเห็นว่าพยานหลักฐานที่คณะกรรมการไต่สวนรวบรวมยังไม่เพียงพอที่จะมีคำสั่งในเรื่องนี้อาจกำหนดให้คณะกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานหลักฐานเพิ่มเติมภายในระยะเวลาอันสมควรก่อนมีคำสั่งก็ได้ หากองค์คณะผู้พิพากษาเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้พิพากษายกคำร้องขอ แต่หากองค์คณะผู้พิพากษาเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นฟ้องต่อศาล และให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสามถึงวรรคห้ามาใช้บังคับ โดยอนุโลม	วันได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ฟ้องคดีได้ก่อนพ้นระยะเวลาตามวรรคสาม ให้ อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขออนุญาตขยายระยะเวลาฟ้องคดี ออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องฟ้องภายในอายุความ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ และหมวด ๓ มาใช้บังคับในการดำเนินคดีตามหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม มาตรา ๔๘ ในกรณีที่คณะกรรมการไต่สวนเห็นร้องขอคัดสรรบุคคลให้มีผู้ให้คณะกรรมการไต่สวนส่งรายงานพร้อมทั้งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ไปยังองค์คณะผู้พิพากษาเพื่อคัดเลือกบุคคลที่จะ หากองค์คณะผู้พิพากษาเห็นว่าพยานหลักฐานที่คณะกรรมการไต่สวนรวบรวมยังไม่เพียงพอที่จะมีคำสั่งในเรื่องนี้อาจกำหนดให้คณะกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมภายในระยะเวลาอันสมควรก่อนมีคำสั่งก็ได้ หากองค์คณะผู้พิพากษาเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้พิพากษายกคำร้องขอ แต่หากองค์คณะผู้พิพากษาเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นฟ้องต่อศาล และให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสามถึงวรรคห้ามาใช้บังคับ โดยอนุโลม ในกรณีที่คณะผู้ไต่สวนอิสระเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ส่งยุติเรื่อง คำสั่งของคณะผู้ไต่สวนอิสระตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นที่สุด	แก้ไขให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๑๓ กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการกรณี คณะผู้ไต่สวนอิสระไต่สวนได้ความว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล เพื่อให้สอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๗ (๑)

มาตรา ๕๔ ในการพิจารณาพิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาตามการได้ส่วนใดส่วนหนึ่งขอเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร เพื่อพิสูจน์ความจริงตามคำร้องขอให้ดำเนินคดีโดยไม่ผู้บังคับกับเหตุผลหรือพยานหลักฐานที่ปรากฏในคำร้องขอให้ดำเนินคดี หรือในการได้ส่วนหรือความเห็นของคณะกรรมการได้ส่วน หรือในการดำเนินคดีของอัยการสูงสุด

หมวด ๕
การดำเนินคดีเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สิน

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่บุคคลตามมาตรา ๑๐ (๑) ผู้ต้องขังไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงมติว่ามีการกระทำนั้น

กรณีที่ไม่อาจยื่นคำร้องได้ก่อนพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้

หลักการเรื่องผลผูกมัดของสำนวนการได้ส่วนต่อองค์คณะผู้พิพากษานั้นได้นำไปบัญญัติรวมไว้ในมาตรา ๖ วรรคหนึ่งและมาตรา ๓๐ วรรคสามแล้วว่า ให้ศาลถือสำนวนดังกล่าวเป็นหลักในการพิจารณาด้วย แต่มีอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้

เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการดำเนินคดีเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อให้เกิดความชัดเจน

กำหนดระยะเวลายื่นคำร้องของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้สอดคล้องกับระยะเวลาฟ้องคดีตามมาตรา ๑๑ ถึงมาตรา ๑๓ ที่มีการแก้ไข

	คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอถอนอนุญาตขยายระยะเวลา ยื่นคำร้องออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด มาตรา ๖๐ คำร้องตามมาตรา ๕๙ ต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งของผู้ยื่น บุคคลที่ผู้ยื่นมีหน้าที่รับผิดชอบต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ระยะเวลาที่ต้องยื่น รวมทั้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดโดยชัดแจ้งพร้อมทั้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผลการตรวจสอบและรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งมติและรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๖๑ การพิจารณาพิพากษาคดีตามหมวดนี้ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีมีข้อขัดข้องในการดำเนินคดีส่วนอาญา ที่อาจทำให้การวินิจฉัยคดีล่าช้าออกไป องค์คณะผู้พิพากษาอาจมีคำสั่งให้แยกการดำเนินคดีในส่วนอาญาออกเป็นอีกคดีหนึ่ง แล้วดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีต่อไปได้	กำหนดรายละเอียดของคำร้อง กำหนดหลักการว่าให้นำบทบัญญัติในส่วน การดำเนินคดีอาญามาใช้บังคับคดีในบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดย อนุโลม แก้ไขข้อขัดข้องในทางปฏิบัติ กรณีที่อาจมี ข้อขัดข้องในการดำเนินคดีส่วนอาญาที่อยู่ ภายใต้งบบังคับของบทบัญญัติเรื่องอายุความ แต่คดีในส่วนของการพิพากษาให้พ้นจาก ตำแหน่งนั้นมีลักษณะเป็นสภาพบังคับ ในทางการเมืองที่ไม่มีอายุความ จึงให้เป็น ดุลพินิจขององค์คณะผู้พิพากษาที่อาจให้

	หมวด ๖ อุทธรณ์	แยกดำเนินการฟ้องส่วนออกจกกันใต้ เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการอุทธรณ์คดีให้ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๕ วรรคสี่ และวรรคห้า
	มาตรา ๖๒ คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ไม่ได้ถูกคุมขังเป็นผู้อุทธรณ์ จำเลยจะยื่นอุทธรณ์ต่อเมื่อแสดงตนต่อเจ้าพนักงานศาลในขณะยื่น อุทธรณ์ มิฉะนั้นให้ศาลมีคำสั่งรับอุทธรณ์ มาตรา ๖๔ คดีที่ไม่มีอุทธรณ์คำพิพากษาให้เป็นที่สุดแต่ วันที่ยื่นฟ้องหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาของศาล	กำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ให้สอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๕ วรรคสี่ กำหนดเงื่อนไขการยื่นอุทธรณ์ของผู้ ไม่ได้ถูกคุมขังอันเป็นบทบัญญัติลักษณะ เดียวกับที่พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดี ทุจริตและประพฤติมิชอบ กำหนดวันถึงที่สุดของคำพิพากษา
	มาตรา ๖๕ การวินิจฉัยอุทธรณ์ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ให้ดำเนินการโดยองค์คณะของศาลฎีกาซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษา จำนวนเก้าคน ซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาคัดเลือกจากผู้พิพากษาในศาล ฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาหรือ ผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้า	กำหนดองค์คณะผู้พิพากษาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๕ วรรคห้า

หมวด ๕ การบังคับคดี มาตรา ๔๕ การบังคับให้ไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีให้ไปตามมาตรา ๑๔ คำพิพากษาและคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด	คณะในศาลฎีกา ซึ่งไม่เคยพิจารณาคดีนั้นมาก่อน ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๕ และ มาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่การดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์ โดยอนุโลม” มาตรา ๒๖ ในคดีเรื่องใด หากมีปัญหาข้อกฎหมายที่ศาลฎีกาเคยวินิจฉัยไว้แต่กต่างกัน ผู้พิพากษาคนหนึ่งในองค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์หรือประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาจะเสนอประธานศาลฎีกาให้มีการวินิจฉัยปัญหานั้นโดยที่ประชุมใหญ่ก็ได้ คำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นคำพิพากษาโดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา หมวด ๗ การบังคับคดี มาตรา ๖๗ การบังคับให้ไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีให้ไปตามมาตรา ๓๗๑๔ คำพิพากษาและคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด	เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในทางปฏิบัติ

	มาตรา ๖๘ การบังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของบุคคลซึ่งต้องชำระหนี้ตามกฎหมายว่าด้วยการบังคับคดีให้เป็นของแผ่นดินให้กระทำใต้อำนาจในสืบเป็นนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด และให้อัยการสูงสุดหรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการบังคับคดี โดยให้ร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีและให้เจ้าพนักงานบังคับคดีของกรมบังคับคดีมีอำนาจหน้าที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินและขายทอดตลาดตามที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุดหรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ มิให้หน่วยงานของรัฐเรียกค่าฤชาธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายจากผู้ดำเนินการบังคับคดี <u>การบังคับคดีตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้แม้ว่าบุคคลซึ่งต้องชำระหนี้แทนมูลค่าสิ่งซึ่งศาลสั่งริบถึงแก่ความตายไปแล้ว หากปรากฏว่าคำพิพากษาถึงที่สุดก่อนผู้นั้นถึงแก่ความตาย</u> มาตรา ๖๙ ในกรณีศาลสั่งริบทรัพย์สิน ตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ไปแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของทรัพย์สินว่า ผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ก็ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินนั้นตามสภาพที่เป็นอยู่ ถ้าทรัพย์สินนั้นยังคงมีอยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงาน คำร้องของเจ้าของทรัพย์สินนั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งนับแต่วันที่ได้รับพิพากษาถึงที่สุด ในกรณีที่ต้องมีการบังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของบุคคลซึ่งต้องชำระหนี้ตามมาตรา ๔๖ หากปรากฏโดยคำร้องของผู้เป็นเจ้าของแท้จริงในทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็น	เพิ่มเติมในลักษณะเดียวกันกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริต และประพจน์มิชอบ เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มมาตรา ๔๕ และ มาตรา ๔๖

มาตรา ๔๖ คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาล
ที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลอื่นในวันที่พระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้คงพิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จและ
มิให้ถือว่าเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจศาลนี้

บทเฉพาะกาล

เป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ก็ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินนั้นตาม
สภาพที่เป็นอยู่ หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินแทนตาม
ราคาที่เหมาะสมในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือตามราคาที่ได้จาก
การขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ค่าร้องขอเจ้าของที่
แท้จริงเช่นว่านี้จะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรือ
อายัดทรัพย์สินดังกล่าว

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๐ บทบัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่หมวด ๖ ไม่ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ไต่สวนฟ้องไว้
ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และให้ใช้
กฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่ยื่นฟ้องนับบังคับแก่คดีดังกล่าวจนกว่า
คดีจะถึงที่สุด

มาตรา ๗๑ บรรดาระเบียบและข้อกำหนดเกี่ยวกับกา
พิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธี
พิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้
ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าจะมีระเบียบหรือข้อกำหนดตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวณ หลีกภัย นายกรัฐมนตรี	ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ	

